

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/21407 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 25 juni 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juni 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 16 september 2008 heeft de staatssecretaris een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 september 2008, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. D. Kuiper, ambtenaar in dienst van het Ministerie van Justitie, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. F. Fonville, advocaat te Haarlem, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet ingesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. De staatssecretaris heeft in de brief van 16 september 2008 verklaard dat het in het hoger-beroepschrift gehouden betoog dat uitzetting naar Iran op grond van originele documenten mogelijk is, als vervallen dient te worden beschouwd.

Ter zitting heeft de staatssecretaris betoogd dat de vreemdeling actieve en volledige medewerking dient te verlenen teneinde een laissez passer te kunnen aanvragen, welke medewerking onder meer inhoudt de verklaring van de vreemdeling aan de Iraanse autoriteiten dat hij bereid is

terug te keren naar Iran. De staatssecretaris heeft hiermee de inhoud en strekking van zijn betoog ten opzichte van het in het hoger-beroepschrift gestelde wezenlijk gewijzigd en uitgebreid buiten de voor het instellen van hoger beroep gestelde termijn.

Het vorenstaande leidt tot het oordeel dat geen sprake is van één of meer grieven in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, niet-ontvankelijk.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

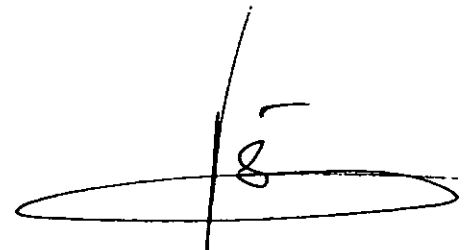
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 oktober 2008

279

Verzonden: 7 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

368

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : _____ Tel: _____

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, geleid op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Iran
Nationaliteit : Iraanse

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
- aanvraag artikel 1 o van de Vreemdelingenwet 2000
- aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- het belang van de nationale veiligheid, omdat
- het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
 - verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - veroordeeld is terzake misdrijf
 - ongewenst verklaard is
 - niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
 - zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
 - zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 - gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
 - zich bedient van een of meerdere aliasen
 - geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 - eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
 - niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
 - overige reden(en):
- wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Schiphol Datum: 13-6-2008 Tijd: 11:30 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

A. Kuizenga,
Adjunct onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

IND lokatie:	
Dossiernr:	0407 13 04 02
IND ophangdatum:	
Briefnr:	
IND ontvangst datum:	16 JUN 2008
Registratie in naam (IND):	
INDIS: datum:	
lunit:	
invoer (naam) (IND):	
Centraal:	

Handtekening:

A. Kuizenga
HOV JBS Coördinatiecentrum
Koninklijke Marechaussee
Schiphol

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkerr - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanteel en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 08/21407

V-nr.:

inzake : , geboren op van (gestelde) Iraanse nationaliteit,
verblijvende in het Detentiecentrum te Alphen aan den Rijn, eiser,
gemachtigde: mr. F. Fonville, advocaat te Haarlem,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. J. Raaijmakers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 13 juni 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 16 juni 2008 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 24 juni 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig A.S. Datoobar als tolk in de Farsi taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.
Eiser heeft eerder in vreemdelingenbewaring gezeten en op 6 maart 2006 is er een aanvraag om afgifte van een laissez passer (lp) ingevuld. Het is onduidelijk wat er met deze lp-aanvraag is gebeurd. In 2007 en 2008 heeft er geen gedwongen uitzetting van vreemdelingen naar Iran plaatsgevonden. In het verslag van het vertrekgesprek staat dat eiser zal worden aangemeld bij de afdeling Bijzonder Vertrek voor een mogelijke terugkeer naar Iran, ingeval het op korte termijn niet mogelijk blijkt om een lp te kunnen aanvragen in het kader van gedwongen vertrek. Het is de vraag wat dit precies inhoudt. Er is daarom geen zicht op uitzetting, zodat de bewaring onrechtmatig is.

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.

Het is de werkwijze van de Dienst Terugkeer en Vertrek dat oude lp-aanvragen worden Ingetrokken als de maatregel is opgeheven. Het is aan eiser om aan zijn vertrekplicht te voldoen. Elser dient actief mee te werken aan zijn uitzetting. Niet is op voorhand duidelijk dat eiser niet naar Iran kan worden uitgezet. Niet is gebleken dat eiser heeft getracht aan een paspoort dan wel aan andersoortige originele documenten te komen. De afdeling Bijzonder Vertrek houdt zich met probleemlanden bezig of met zaken waarin bijzondere individuele omstandigheden spelen. Gelet op het voorgaande is er zicht op uitzetting.

De rechtbank overweegt het volgende.

Niet in geschil is dat eiser afkomstig is uit Iran. Verweerder heeft het standpunt van eiser dat in 2007 en 2008 geen gedwongen uitzetting van vreemdelingen naar Iran heeft plaatsgevonden niet weersproken. Partijen zijn echter verdeeld over de vraag of er binnen een redelijke termijn zicht op uitzetting naar Iran is.

In een zaak die bij deze rechtbank, zittingsplaats Zwolle, aanhangig was (AWB 08/11381) heeft verweerder bij brief van 23 april 2008 medegedeeld dat in 2007 en 2008 geen enkele gedocumenteerde Iranier gedwongen naar Iran is uitgezet omdat de Iraanse ambassade te 's-Gravenhage geen lp's afgeeft voor een gedwongen terugkeer van verwijderbare Iraanse onderdanen. Daaraan heeft verweerder nog toegevoegd dat ook op andere originele documenten in 2007 geen Iraanse vreemdelingen gedwongen naar Iran zijn teruggekeerd.

De rechtbank gaat er gelet op het voorgaande van uit dat ook voor eiser geen lp zal worden afgegeven door de Iraanse autoriteiten. Verweerders standpunt dat niet is gebleken dat elser zelf heeft getracht aan originele documenten te komen doet daaraan niet af, nu, gelet op wat hiervoor is overwogen de Iraanse autoriteiten ook op basis van originele documenten geen lp's afgeven. Eiser zal dan ook niet binnen een redelijke termijn naar Iran kunnen worden uitgezet door middel van een lp. Voor zover verweerder zich ter zitting op het standpunt heeft gesteld dat, alhoewel er geen afgifte van een lp valt te verwachten, er desondanks sprake is van zicht op uitzetting omdat niet is gebleken dat eiser niet aan een paspoort zal kunnen komen, overweegt de rechtbank als volgt. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, zijn ook Iraanse vreemdelingen met paspoort in 2007 niet gedwongen naar Iran teruggekeerd en is het dus maar de vraag of dit in 2008 wel het geval is geweest. Wat daar ook van zij, daar het aan verweerder is om aan te tonen dat er zicht op uitzetting bestaat, is het onder de gegeven omstandigheden dan ook aan verweerder om aannemelijk te maken dat elser over een paspoort beschikt. De rechtbank is van oordeel dat verweerder dit in het onderhavige geval niet aannemelijk heeft gemaakt.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat het vanaf de datum van oplegging van de maatregel op 13 juni 2008 aan een reëel perspectief op uitzetting heeft ontbroken.

Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met artikel 59 van de Vw 2000. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard en wordt de opheffing van de bewaring bevolen, ingaande 25 juni 2008.

De rechtbank ziet in het vorenstnde aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 70,- per dag dat eiser in het Aanmeldcentrum Schiphol en het Detentiecentrum te Alphen aan den Rijn ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 840,-.

Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat de bewaring ingaande 25 juni 2008 wordt opgeheven;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 840,- (zegge: acht honderd veertig euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 644,- (zegge: zes honderd vier en veertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 25 juni 2008 door mr. A.W.C.M. van Emmerik, voorzitter, in tegenwoordigheid van P. Deinum, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: **25 JUNI 2008**

Conc.: PD
Coll: LFF
D: C

Voor Kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de veristen waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Ontvangst tijd 25. Juni 15:19

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

BAWV/VA/INDIATE	
INDI 00000000000000000000	
0 1 JUL 2008	
ZAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: OO:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 25 juni 2008
met kenmerk 08/21407

Inzake:

met IND-kenmerk 0407130462
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. F. Fonville
advocaat te Haarlem

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

H. Manssen-Telmen
070-778 7109

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam, van 25 juni 2008, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 08/21407 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 13 juni 2008 gegrond heeft verklaard, de Staatssecretaris heeft veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding ten bedrage van € 840,-- en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij besluit van 13 juni 2008 heeft de Staatssecretaris aan verweerder een maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw) opgelegd.
- 2.2 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 13 juni 2008 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in alinea 5 op pagina 2 in van de bestreden uitspraak in rechtsoverweging 8:

"De rechtbank gaat er gelet op het voorgaande vanuit dat ook voor eiser geen lp zal worden afgegeven door de Iraanse autoriteiten. Verweerders standpunt dat niet is gebleken dat eiser zelf heeft getracht aan originele documenten te komen doet daar niet aan af. nu gelet op wat hiervoor is overwogen de Iraanse autoriteiten ook op basis van originele documenten geen lp's afgeven. Eiser zal dan ook niet binnen een redelijke termijn naar Iran kunnen worden uitgezet door middel van een lp. Voor zover verweerder zich ter zitting op het standpunt heeft gesteld dat, alhoewel er geen afgifte van een lp valt te verwachten, er desondanks sprake is van zicht op uitzetting omdat niet is gebleken dat eiser niet aan een paspoort zal kunnen komen overweegt de rechtbank als volgt. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, zijn ook Iraanse vreemdelingen met paspoort in 2007 niet gedwongen naar Iran teruggekeerd en is het dus maar de vraag of dit in 2008 wel het geval is geweest. Wat daar ook van zij, daar het aan verweerder is om aan te tonen dat er zicht op uitzetting bestaat, is het onder de gegeven omstandigheden dan ook aan verweerder om aannemelijk te maken dat eiser over een paspoort beschikt. De rechtbank is van oordeel dat verweerder dit in het onderhavige geval niet aannemelijk heeft gemaakt. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat het vanaf de datum van de oplegging

van de maatregel op 13 juni 2008 aan een reël perspectief op uitzetting heeft ontbroken."

De grief betreft de onderstreepte delen van de hierboven geciteerde rechtsoverweging. Op de hiervoor bestreden overweging berusten de rechtsoverwegingen in alinea's 6, 7 en 8 op pagina 2 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van deze grief vitiëert ook deze rechtsoverwegingen.

Toelichting en aanvulling op de grief

- 3.4. De Staatssecretaris is van oordeel dat ten onrechte door de rechtbank is geconcludeerd dat er geen sprake is van zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn.
- 3.5. Ten onrechte miskent de rechtbank dat het voor het zicht op uitzetting in casu niet noodzakelijk is dat er door de autoriteiten van Iran laissez-passers worden afgegeven. De rechtbank miskent daarmee dat uitzetting naar Iran mogelijk is op grond van originele documenten. Gelet op de vertrekplicht ex artikel 61 Vw is verweerder gehouden actieve en volledige medewerking te verlenen ter verkrijging van dergelijke documenten.
- 3.6. Meer algemeen met betrekking tot de terugkeermogelijkheden naar Iran wenst de Staatssecretaris het volgende op te merken. In het geval van vrijwillige terugkeer verstrekt de ambassade een laissez-passer indien betrokkene zijn identiteit kan aantonen. Gedwongen terugkeer van Iraanse vreemdelingen is mogelijk op grond van originele documenten, zoals bijvoorbeeld een al dan niet verlopen paspoort. Sedert 2001 zijn aldus een vijftigtal Iraniërs teruggekeerd.
- 3.7. Het enkele feit dat sinds 2007 geen Iraniërs gedwongen zijn verwijderd maakt niet dat in casu het zicht op uitzetting ontbreekt, immers verweerder voldoet niet aan de op hem rustende plicht tot het verlenen van actieve en volledige medewerking. Nu verweerder niet die inspanning heeft geleverd die van hem mocht worden verwacht heeft de Staatssecretaris de gevolgen daarvan - waaronder de bewaring, waarvan de duur in een geval als dit niet bij wet is gemaximeerd - terecht voor rekening van de vreemdeling gelaten.
- 3.8. De Staatssecretaris wenst met betrekking tot de vertrekplicht van verweerder het volgende op te merken. Op verweerder rust de plicht Nederland te verlaten. Hij heeft dat niet gedaan binnen de vertrektermijn. Deze op hem rustende vertrekplicht brengt onder meer met zich dat hij een actieve en volledige medewerking dient te verlenen aan het verkrijgen van de voor hem noodzakelijke reisdocumenten. Verweerder weigert evenwel medewerking te verlenen. Niet is gebleken dat verweerder getracht heeft aan een paspoort dan wel een andersoortig origineel document te komen. Bovendien heeft verweerder gebruik gemaakt van een alias. De gevolgen hiervan heeft de rechtbank ten onrechte voor rekening van de Staatssecretaris laten komen. Immers, om de uitzetting van verweerder naar Iran te kunnen effectueren, is zijn medewerking noodzakelijk. In het licht van de plicht tot actieve en volledige medewerking die op verweerder rust heeft de rechtbank dan ook ten onrechte overwogen dat het aan de Staatssecretaris is om aan te tonen dat verweerder in het bezit is van een origineel document in de vorm van een paspoort.

- 3.9. Indien het belang van de openbare orde vordert dat een vrijheidsontnemende maatregel wordt opgelegd, brengt het wettelijke systeem niet mee dat die maatregel slechts kan worden toegepast ten aanzien van de vreemdeling die medewerking verleent, maar ook en in het bijzonder ten aanzien van de vreemdeling die die medewerking niet of in onvoldoende mate verleent. Juist in laatstbedoeld geval wordt de mogelijkheid van uitzetting veiliggesteld, doordat permanent kan worden toegezien op de van hem te verlangen inspanningen tot terugkeer. Aldus is zicht op uitzetting niet komen te ontbreken, maar wordt het Integendeel verscherpt en bevorderd.

Vergelijk:

- AbRS 24 november 2005, nr. 200508794/1, LJN: AU7205;
- AbRS 14 november 2005, nr. 200507769/1, JV 2006/13.

- 3.10. Concluderend stelt de Staatssecretaris zich op het standpunt dat sprake is van zicht op uitzetting nu verweerder de plicht heeft actieve en volledige medewerking te verlenen aan zijn uitzetting. Dit kan onder andere door bij de Iraanse autoriteiten aan te geven dat hij in het bezit wil worden gesteld van reisdocumenten of door het laten achterhalen van originele documenten. Niet gebleken is dat dit niet mogelijk is. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte geconcludeerd dat er geen zicht op uitzetting is.
- 3.11. Gezien het vorenstaande is de Staatssecretaris van oordeel dat er voldoende zicht is op uitzetting.

4 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 1 juli 2008

Gemachtigde

Mr. K.T.B. van Zijl, senior procesvertegenwoordiger

*Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Locatie Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
Telefoon 070 - 779 4180
Telefax 070 - 779 5509*